

en situation, hvor ordet iværksætter ikke nødvendigvis er af det gode. Der er mange, der forbinder det med nogle, der får tilskud, med arbejdsløse, som ikke rigtig har andre muligheder, og som derfor forsøger sig, og disse forsøg forbindes med noget udsigtsløst. På den måde ender vi i den forkerte grøft.

Hvorfor er det blevet sådan? Vel fordi det afspejler nogle af de barske realiteter, som vi ikke kan afvise. Der er mange vanskeligheder ved at komme i gang, og i de senere år har der netop med de ordninger, vi ud fra en god mening har iværksat – ja, dér var ordet igen – sat i kraft, været en mulighed for arbejdsløse, der var på dagpenge, for at få lov til ikke være til rådighed for arbejdsmarkedet, men alligevel fortsætte med at få tilskud, nemlig halvdelen af dagpengene.

Det handler meget om at få vendt denne holdningsændring, så vi ser på de positive elementer i det igen. Det kan være let nok at sige det, men det er en ganske stor manøvre, der skal sættes i gang, og den starter i de unge år. Derfor er det godt, at vi fra undervisningsministeren har fået tilsagn om, at han vil interessere sig for det, som vi kalder iværksætterkulturen, og hvordan vi bredt kan tage fat i det.

Men når det kommer til det mere konkrete, er noget af det, som jeg har hørt i debatten indtil nu, at mange har koncentreret sig om indtjeningsmulighederne: Indtjeningsmulighederne er for ringe, de er for beskedne, man kommer ingen vegne, mange overlever slet ikke, og mange har svært ved at få det til at løbe rundt i det daglige.

Vi fik en rapport i december om iværksætterne, og i den er jeg stødt på et spørgeskema, der prøver at tage fat i, hvad det er, der motiverer folk til at prøve at blive iværksættere. Svarene er interessante, synes jeg.

Det er ganske interessant, at 37 pct. af dem, der går i gang med en ydelse, og 47 pct. af dem, der går i gang uden ydelse, siger, at det vigtigste er ønsket om at blive sin egen herre. Det udtryk kan der ligge mange forskellige ting begravet i, men det er altså det at blive fri for, at andre skal blande sig i, hvad man laver, og det, at man selv kan udstikke kursen.

Blandt dem, der fik ydelse, var der 29 pct., der sagde, at det var ønsket om at undgå arbejdsløshed, der gjorde, at de var blevet selvstændige, hvorimod der blandt dem, der bliver iværksættere uden denne særlige ydelse, kun er 9 pct., der bruger det som argument. Så dér er det altså

ikke så meget nød, der lærer nogen mand eller kvinde at spinde, men dér er det simpelt hen ønsket om at være sin egen herre og ønsket om at realisere en idé, som er afgørende.

I svarskemaet kan vi se, at 31 pct. af dem, der går i gang uden ydelsen, siger, at det er ønsket om at realisere en idé, der driver værket. Det er i og for sig meget godt, for så har de en ting, som de brænder for og kaster sig over, og det er jo også det, de skal overleve på. Af dem, der får ydelsen, er der 28 pct., der siger, at det er ønsket om at realisere en idé, som motiverer dem.

Så er der en rubrik, der hedder: »Ønske om at forbedre levestandarden«. Det kan måske have noget at gøre med det, som er drøftet af de tidligere ordførere, og som man kan interessere sig for at få en kommentar til.

Af dem, der får ydelsen, er der 0 pct., der har sagt, at det var ønsket om at forbedre levestandarden, der fik dem til at forsøge sig. Men hvad så med de andre? Dér er det vel ønsket om, at de kan komme på en grønnere gren i tilværelsen? Ifølge undersøgelsen her er det kun 4 pct., der svarer, at det var ønsket om en forbedret levestandard, som fik dem til at forsøge sig, og det kan selvfølgelig godt sætte vores diskussion fra før i et særligt relief. Vi taler altså åbenbart, hvis vi kan tro på denne spørgeundersøgelse, ikke om folk, som drives af ønsket om at blive store frådende kapitalejere. Det er nogle, som skal have til dagen og vejen, og som gerne vil køre deres eget løb, og som brænder for en idé, men som altså ikke er ude på at gå ud og blive store profitmagere.

Det kan være, at sådan noget ændrer sig undervejs, og vi har i hvert fald hørt adskillige argumenter i debatten her for, at vi som lovgivere og regeringen som udøvende magt bør interessere os meget for det skattemæssige i hele det her regnskab. Her vil vi i Det Radikale Venstre ligesom de øvrige regeringspartier stå fast ved vores skattereform, og som vi har hørt Socialdemokratiet sige det, og som vi også må forvente at høre vores tredje regeringspartner sige det.

Vi vil ikke ud og pille ved vores skattereform, men spørgsmålet er også, hvor nødvendigt det er. Det er rigtigt, at der er mange, der taler om en øget skattebyrde. Der er kommet grønne afgifter, og der bliver talt meget om, at det går ud over erhvervslivet.

Hvis vi nu griber fat i en anden rapport, der er kommet for nylig, nemlig Økonomisk Oversigt fra december måned fra Økonomiministeriet, kan vi se, at tallene viser, at der går en stadig